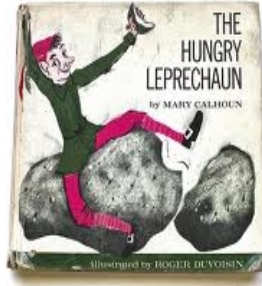

De Te Fabula Narratur

Anarcho-Kommunista Kiadó

A VIHARMADÁR - MESÉK RÉKA MANÓNAK

**OSZTÁLYHARCOS NÉPMESÉK, MESÉK, VERSEK,
MESEREGÉNYEK, UTÓPIÁK, IFJÚSÁGI REGÉNYEK
GYEREKEKNEK
AVAGY KALANDOZÁSOK AZ OSZTÁLYTÁRSADALOM
BIRODALMÁBAN ÉS AZON IS TÚL...**

(Manónak és a jövő kommunista generációjának. Gyerekeinknek, testvéreinknek, elvtársainknak, mindenkori forradalmi és kommunista mozgalomnak, a munkásosztály korosztályainak az osztályöntudatosodás reményében a kommunizmusért! Azoknak akik valóban az elidegenedés ellen harcolnak hétköznapijaink szintjén. Azoknak, akik értik, gyakorlati valóságukká teszik azt a kommunista axiómát, hogy az elidegenedés ellen nem harcolhatunk az elidegenedés fenntartásával.)

A nyár fiának egyik szellős, forró szombatjának délutánján Réka Manócskával leheveredtünk egy árnyékot adó gigászi őszibarack fa alá . De halljatok csodát ez egy olyan barackfa volt , amely nemcsak ízes - zaftos barackokat dédelgetett napvilágra, hanem varázsolt nekünk terülj - terülj asztalkámat.

Ím az utópia, a fabula, életre kelt, s megvalósult a forradalmárok bacchanáliája: gyümölcsleves 102 féle üde praktikából Apelius mester mágiája szerint, zsenge tavaszi zöldborsóból leves ízletes felhő formájú galuskával , gombaleves finom zöld paprikával az ábrázatán , fácán sült heves mosolya, rántott húsok, uborkasaláták, micsoda kovászos uborkák eldugott de nap csókolta éléskamrából , sült húsok társaságában.

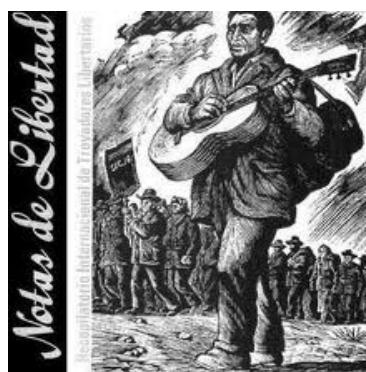
Ó, azok a fenséges áfonya ízek, s báránysültek pácolt wittenbergi sonka útitársaként, tejszínes krumpli püré, tepsis burgonya sonkába tekert sült gesztenyével ékesített dombok fokhagymás kolbásszal tűzdelve.

Parfé páfrányligetek, meg sajtok Avignonból hozzá sajtmártások illet még a vízi gótok sem ízleltek. Aztán burgundi borok, Tokaj szőlőskertjeinek aranyló folyói, lazacok, rák és kaviár, osztrigás marhasültek, garnélák a japán tengerről, makréla, szardella az égei fenségvizekről, lazacok hús bújkálók az Ontarióból. Boruillabaisse zamatos leve sáfránnyal, olívaolajjal, s egyébekkel ízesítve, sült heringek a dél-tengeri ködvilágból, szarvas szent Hubert módra, kacsacsokoládé öntettel, arabus báránysült. Zsenge brüggesi sör, meg pilzeni világos, swensa-i barna a javából, eperkompót, szőlő, dinnye, datolya, füge, birsalma, áfonya, gránátalma, pisztácia, mogyoró, kókuszdió, mandula, sült gesztenye, duzzadt cseresznyék a budai fákról. Pudinghegyek Yorkshire változatban, madártej kannák az Órjások szigetéről, kappanok, mustár üde zöldje friss húsvéti sonka tavaszi retek. Fánkok vaníliába áztatva kókusszal hintve, párolt és friss hajnali zöldségek Dzsamila udvarából, új hagymák török a kertből. Ne felejtsem azt a fenséges aszpikos malachúst, osztrigát és kebelcimboráit: borok seregét, Muskotályos démonok meg remek vörös villányiak ó, ízek országútjai, málnaszörp s bodzasörp tavak, Bacchus szőlőlevelei Csokoládés tálak mandulával spékelve, mint édenkertek Omar Chajjám

csillagainak vízfénye, torták diósak és mandulások akárcsak a gyermekkor álmainak kék virágjai a májusi újjászületésben , mazsolával hintett oroszkrém torták a paradicsom mákos süteményei. Ilyet kóstolt Abelardus bánatában, lepények, rétesek, parfék, bukták, sós mandulás ékességek, sajt kosarak, palacsinták ezerféle felvonulása....

Muzsika közeledő hangjaira lettünk figyelmesek, felénk közeledő barátaink húzták az Adamiták táncainak ütemét, hisz a fa árnyas lombjai közül kilépve Burgundiai muzsikusok is megérkeztek. Húzták az édenkert madarainak dalait, a természet káprázatos hangjaival vetekedő középkori muzsika dallamai repültek. Az idő zarándokairól énekeltek, nomádokról kiknek sejtésük sincs hazáról és úti céljukról, Pidder Lüngről beszéltek el dalban legendát, s a henyélés tudományáról. Fehér Ló és mézsárosáról repültek dalfoszlányok, az osztály nélküli társadalomról szólottak históriás énekeik, mikor is Léthe fekete hajjai világossá válván a jó remények partjait mossák.

....

Tarkatollúra vártunk, Prosperóra, időközben Viljami is megérkezett ! A Burgundiak egyre lendületesebbem húzták dalainkat, amikor is fejünk felett, mintha csak egy szárnyas kerub landolt volna, lecsücsült egy terebélyesebb nyúlványára a fának, Charles Lamb a nagy mesélő cimboránk. Kedélyesen üdvözölte társaságunkat, mellényének oldal zsebéből előkotorta tajték pipáját, ráfüstölt, majd kis vártatva zenétől kísérve, senkitől sem zavartatva, üde hangon éppen belekezdett volna egyik kedvenc históriájának elmondásába. De leintettük s finoman meginvitáltuk a bőség asztalához. Lakmározzon most inkább velünk és hagyja történetét a későbbiekre, hiszen Rabelais mester is megirigyelné eme karneváli hedonizmust, ha éppen erre járna, jegyeztem meg felé fordulva hangosan.

Szeme felcsillant, mint egy gyakorló tornász fiú lepattant a fáról s kényelembe helyeztte magát közöttünk..

Falatozni kezdtünk. Ó, Gargantua, barátunk Pantranguel...

Nagy birodalmak fantáziált alakjait haraptuk "áldozataink testébe", serlegeinkből nagyokat kortyoltunk, a tavak halai boldogan fickándoztak az üde napsütésben.

Aztán úgy három hét elteltével jóllaktunk. Pipámat megtömtem, pőfékelni kezdtem.

A füstkarikák tarka haláltánca Dante ütemére lekötötte figyelmemet.

Manócska lenyaldosta ujjait eközben egy jól táplált réti csigára meresztette tekintetét, aki éppenséggel felénk araszolt.

Ó, nyájas olvasó, nem vagyunk mi gallok...!

Add ide azt a jámbor csigát szoltam Manócskához ,ö óvatosan kiskezével felemelte a csöppet sem riadt jövevényt. Felém nyújtotta. Balkezemmel átvettem, ugyanis jobbomban a meleg pipát szorongattam. Leraktam elénk a pompásan zöldellő fűbe. Réti Béni, ugyanis rögvest nevet is adtunk neki, behúzta szarvait, szemeit láthatatlan kezeivel megdörzsölte, majd korántsem unottan, felénk fordult és mintha már az idők kezdetétől ismertük volna egymást ,a mindentudás korántsem önelégült, hanem inkább kópés hangján szólított meg bennünket.

Tudjátok barátaim az én életem vándor élet , vánszorgok, mint az idő maga, de attól eltérően én ide-oda korról-korra járok, megyek ,vitetem magam. Vánszorgok, kóborlok, ahogyan kedvem repít. S eljöttem szólni , hogy tartsatok velem, induljunk együtt. Én meg ti, amikor a város egét ébreszti a csontkürtös hajnal. Sok-sok történettel fogunk megismerkedni. Induljunk hát új élmények, kétsébeesések , lázadások, forradalmak szekerén. A történelem véres szamarának útjait követve keressük az osztályok nélküli társadalom nyomait.

Kegyetlenségek és örömök nyomába induljunk ! Időnk, mint a pelyva, éhesek, szomjasak sem lehetünk, hiszen viszünk bőven elemózsiát, meg aztán majd elfelejtettem a terülj - terülj asztalkámat, amely rendelkezésünkre áll időnk végezetéig!

No, mit szóltok hozzá ? - és bölcs tekintetével felénk sandított.

Manócska a kérdésre csak nevetett, s nevetett, ahogyan csak egy boldog, s önfeledt, huncut tud nevetni és bólintott. Örült, mint amikor a szél játszik az égre eregetett papírsárkánnyal. Én is kedélyesen rábólintottam.

Ó, akkor még meséket faló ifjak, kerubok, könyvmolyok és forradalmárok nem tudtuk voltaképpen mire is adjuk áldásunkat. Csalogatott bennünket a titkok birodalma az éjszínű élet felszabadításának lehetősége. Bár ránk mosolygott a bőség, de ki tudja, mit hoz a holnap, hisz nemcsak kenyérrel él az ember! -elmélkedtem illetően magamban. Ámbár, amúgy nincs sürgős tennivalónk! Ekképp vélekedve Morris elvtársunk „meséjét „ Seholországot olvasva , szundítottunk el Manócskával együtt, a napmelegétől áthevített barackfa lomb sátra alatt.

Az éjszaka csöndesen elszállt, a csillagok halkán összesugdolóztak, labdázta a kerek holdvilággal, miközben örködtek álmaink felett.

Felvirradt.

Átléptük már régen a hajnal kapuját, a dombok fosztogatója, Imbrahim kakas a reggel háztetején szunyókált. Könnyed, reggelivel kezdtük a napot, mákos, csokis, túros bukta és tejszínes kakaó langyosa locsolta szájpaplásunkat.

Manócska utoljára még egy gigantikus túros bukta majszolásába kezdett, amelyet kalandjaink végére tán be is fal.

Reggelink után összecsomagoltuk úti poggyásunkat s elbúcsúztunk muzsikus barátainktól. Időközben Lamb, a hedonista is szedte sátorfáját, a tegnapok meséjét igyekezett mielőbb papírra vetni. Réti Béni aki mellettünk töltötte az éjszakát, elővarázsolta Muhamadd Ibn'Abdúsz al - Dzsahsijári elveszettnek hit, bőrbe bújtatott kalendáriumát.

Igen-igen!- mondotta ez a kézirat egyszersmind térképünk is, ennek alapján fogunk tájékozódni az idő labirintusába. Felállítottam miközben ti az igazak álmát aludtatok - titkos időrendbeli útvonalunkat. A kéziratot egyszerre kell megérintenünk, s az arra felrajzolt kentaur testére bökött. Az abból kipattanó varázsszavak a nap és éj villanó fókuszában lépünk át. Az éj kiáltásának, csillagtalan álmainak s a nap derűjének honába.

Kövessetek ! Ennyit szolt aztán elhallgatott.

Mi meg boldogan elfogadva felhívását, követtük !

Te meg olvasó, aki az Aranykort keresed, a gyönyörök kertjét, a mesék és életed káprázatos birodalmában, élesítsd szemeidet , hegyezd, füleidet s indulj velünk, kísérj el bennünket, vándorokat, útjainkra !

gondolkodo.mypressonline.com

**DE TE FABULA NARRATUR ANARCHO-
KOMMUNISTA KIADÓ**

e-mail : gondolkodo@citromail.hu